

HOVRÄTTEN ÖVER
SKÅNE OCH BLEKINGE
Avdelning 3
Rotel 38

DOM
2010-03-23
Malmö

Mål nr
B 311-10

Alkohol 30
Sid 1 (12)

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Malmö tingsrätts dom den 11 januari 2010 i mål nr B 7962-09, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Motpart (Åklagare)

Kammaråklagare Klas Norelius
Malmö åklagarkammare

Motparter (Målsägande)

1. Målsägande A

Sekretessbelagda uppgifter, se bilaga B

2. Målsägande B

Sekretessbelagda uppgifter, se bilaga B

Målsägandebiträde för 1 och 2: Jur.kand. Karin Schånberg
Advokat Per Schånberg AB
Sandgatan 4 A, 223 50 Lund

Klagande (Tilltalad)

DAN Rickard Mikael Nilsson Mårtensson, 860424-3918
Frihetsberövande: Häktad
Klörupsvägen 31 A, 231 51 Trelleborg

Ombud och offentlig försvarare: Advokat Odd Johansson
Advokatbyrån Lundia HB
Byggmästaregatan 5, 222 37 Lund

SAKEN

Våldtäkt mot barn m.m.

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten ändrar tingsrättens domslut på så sätt att hovrätten bestämmer
- fängelsestraffets längd till 2 år 2 månader, samt

- kapitalbeloppet på de skadestånd som Dan Nilsson ska betala till målsäganden A till 85 000 kr och till målsäganden B till 15 000 kr.

Hovrätten anmärker att Dan Nilsson rätteligen ska dömas för barnpornografibrott enligt 16 kap 10 a § 1 st 5 p (innehav) brottsbalken.

Dok.Id 118737

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 846	Hovrättstorget 1	040-35 57 00	040-783 11	måndag – fredag
201 80 Malmö		E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se		08:00-16:00
		www.hovrattenskanblekinge.domstol.se		

Beslagen ska bestå.

Odd Johansson tillerkänns för försvaret i hovrätten av allmänna medel ersättning med 48 830 kr, varav 19 278 kr avser arbete, 15 080 kr tidspillan, 4 706 kr utlägg och 9 766 kr mervärdesskatt.

Karin Schånberg tillerkänns för biträdet åt målsägandena i hovrätten av allmänna medel ersättning med 16 957 kr, varav 10 206 kr avser arbete, 3 120 kr tidspillan, 240 kr utlägg och 3 391 kr mervärdesskatt.

Kostnaderna för försvaret och biträdet åt målsägandena i hovrätten ska stanna på staten.

Dan Nilsson ska vara häktad till dess att hovrättens dom i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Tingsrättens sekretessförordnande – som uppenbarligen avser både målsägande A och B – ska bestå.

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 12 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig beträffande uppgift som kan röja målsägandenas identitet och som förebringats vid hovrättens huvudförhandling inom stängda dörrar eller återfinns i bilaga B till denna dom.

Hovrätten förordnar att sekretessbestämmelsen i 35 kap 13 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig beträffande uppgifterna i läkarintyg, tingsrättens aktbilaga 7, och rättspsykiatrisk undersökning, tingsrättens aktbilaga 45, vilka uppgifter förebringats vid hovrättens huvudförhandling inom stängda dörrar.

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Dan Nilsson har yrkat att hovrätten ogillar åtalet i dess helhet och målsägandenas skadeståndstalan. Han har också yrkat att hovrätten ogillar åklagarens yrkanden om förverkande av en pistol och en dator med modem. I andra hand har han yrkat att hovrätten i vart fall bedömer gärningen under åtalspunkten 1 som sexuellt utnyttjande av barn enligt 6 kap. 5 § brottsbalken. Slutligen har han yrkat att hovrätten, under alla förhållanden, sätter ner såväl längden på fängelsestraffet som skadestånden till de båda målsägandena.

Åklagaren och målsägandena A och B har motsatt sig ändring.

Dan Nilsson har beträffande skadeståndsanspråken inte heller i hovrätten vitsordat något belopp som skäligt i och för sig.

UTREDNINGEN I HOVRÄTTEN

Hovrätten har tagit del av samma utredning som tingsrätten. Därutöver har beträffande gärningen under åtalspunkten 1 ett tilläggsförhör hållits med Dan Nilsson i fråga om vilka sexuella handlingar han utförde vid det aktuella tillfället. Vidare har angående åtalspunkten 5 ett tilläggsförhör hållits med Dan Nilsson i fråga om hur det barnpornografiska materialet har hamnat i hans dator samt vittnesförhör hållits med IT-forensikern Ove Kramer, som är den som har undersökt Dan Nilssons dator. Åklagaren har här också åberopat den PM Ove Kramer upprättade i samband med undersökningen.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Skuldfrågorna

Åtalspunkten 1 - Våldtäkt mot barn

Som tingsrätten utvecklats finns det stora likheter i det händelseförlopp som parterna beskrivit. Både målsäganden A och Dan Nilsson har angett att han hade sina fingrar i hennes underliv. Inget talar mot att detta är korrekt och denna av åklagaren påstådda sexuella handling från Dan Nilsson sida är därför klarlagd.

Däremot har målsäganden och Dan Nilsson lämnat olika uppgifter i frågan om det senare skedet. Åklagaren har i hovrätten förklarat att det inte görs gällande att Dan Nilsson, som målsägande A berättat, hade sin penis i målsägandens underliv utan accepterat tingsrättens bedömning att Dan Nilsson i det skedet hade sin penis mellan hennes lår mot hennes kön och fick utlösning på gräset. Dan Nilsson har i hovrätten vidgått att det gått till på detta sätt förutom att han, när han hördes, sagt sig vara osäker på om hans penis var mot hennes kön. Vid det förhör som hölls i tingsrätten uttalade Dan Nilsson sig, enligt de uppspelningar av förhören vid tingsrätten som gjorts i hovrätten, inte i frågorna om hans penis rörde vid målsägandens underliv eller var utlösningen hamnade. Däremot har han vid polisförhör dagen efter händelsen berättat att hans "erigerade penis ligger mot" målsägandens kön. Vid förhör den 11 september 2009 har han uppgett att han hade sin penis "mellan låren och upp mot" målsägandens kön.

Uppgifter från polisförhör ska naturligtvis användas med försiktighet. Den beskrivning av situationen som Dan Nilsson gjorde där framstår emellertid som den naturliga om man utgår från de samstämmiga uppgifter som både han och målsäganden lämnat om hur de stod när han hade sin penis mellan hennes ben. Den tvekan han på ett relativt sent stadium gett uttryck för i hovrätten synes mer ha berott på en insikt om att frågan huruvida deras kön rört vid varandra kan ha betydelse vid bedömningen av gärningen, än av reell minnessvikt. Även om de av målsägande A lämnade uppgifterna, av skäl som tingsrätten utvecklat, inte kan läggas till grund för den vid tingsrätten aktuella frågan om penetration finns det inte skäl att anse att målsäganden inte är trovärdig eller att hennes uppgifter överlag inte är tillförlitliga. Tvärtom har hon lämnat en detaljerad och sammanhängande berättelse och visat prov på både återhållsamhet och nyansering. Det sätt på vilket hon uppfattade situationen talar också för att Dan Nilssons tveksamhet i frågan om hans penis rörde vid hennes kön är obefogad.

Sammantaget finner hovrätten det styrkt att Dan Nilsson i detta skede fört sin penis fram och tillbaka mellan målsäganden A:s lår mot hennes kön och att han fått utlösning i gräset. Denna handling är att bedöma som samlag medan den sexuella handlingen att ha ett eller flera fingrar i målsägandens kön är att jämställa med samlag.

När det gäller Dan Nilssons insikter om målsägandens ålder kan det konstateras att han, innan han utförde de sexuella handlingarna, hade träffat inte bara målsäganden utan även hennes jämnåriga kompis Ronja Rosenlund. Ingen av dem har ett utseende som ger anledning tro att de har en högre ålder än den verkliga. Med detta tillägg och på de av tingsrätten i övrigt anförda skälen delar hovrätten tingsrättens uppfattning att Dan Nilsson haft vetskap om att målsägande A var under 15 år vid gärningstillfället.

Sammanfattningsvis innebär det nu sagda att Dan Nilsson gjort sig skyldig till våldtäkt mot barn, såvida brottet inte är att anse som mindre allvarligt. I så fall ska han dömas för sexuellt utnyttjande av barn.

Målsäganden var vid gärningstillfället 14 år och 1 månad gammal. Dan Nilsson hade då fyllt 23 år. Åldersskillnaden är således relativt stor och det återstod nästan ett år innan målsäganden skulle fylla 15 år. Det talar mot att anse brottet som mindre allvarligt.

Det finns samtidigt exempel där Högsta domstolen gjort den bedömningen (se NJA 2006 s. 79 I och II). I det första fallet var flickan 13 år och 10 månader och gärningsmannen 25 år. Där tryckte Högsta domstolen på att samlaget var helt frivilligt från målsägandens sida och att det präglats av ömsesidighet, att båda hade angett sig vara kära i varandra och att den sexuella samvaron hade planerats av dem i samråd. Två av dem fem justitieråden var skiljaktiga och bedömde gärningen som våldtäkt. De framhöll att samlaget hade föregåtts av övertalning och viss påtryckning och beaktade målsägandens ålder och bristande erfarenhet jämförd med det ansvar som ålåg den äldre mannen. I det andra fallet var målsäganden 14 år och 10 månader. Redan detta gör det avgörandet mindre intressant i förevarande fall.

Inget har framkommit i utredningen som talar mot att Dan Nilsson uppfattade att målsäganden medverkade frivilligt, något som talar i lindrande riktning. Utgångspunkten i lagstiftningen är dock att barn inte kan samtycka till sexuella handlingar.

Även om Dan Nilsson på vissa områden, enligt den rättspsykiatriska utredningen, är något lågpresterande finns det inget som tyder på att han haft för sin ålder bristande insikter vad gäller sexuella frågor. Tvärtom är den samlade bilden i målet att Dan Nilsson haft ett stort sexuell intresse för unga flickor. Det intryck målsäganden gett under förhöret talar inte för att hon varit för sin ålder särskilt erfaren. Hennes berättelse innebär att hon under ett förhållandevis snabbt händelseförlopp dragits med i ett skeende som hon inte riktigt förmått kontrollera och där de sexuella handlingar som genomfördes såsom hon beskrivit dem, inte verkar ha haft någon djupare mening för henne. Hennes uppgifter om det yttre förloppet motsägs inte av vad Dan Nilsson och Ronja Rosenlund berättat.

Målsäganden A och Dan Nilsson hade inte träffats tidigare utan bara haft kontakt via Internet. Även om dessa kontakter vid enstaka tillfällen haft en sexuell inriktning finns det inget som tyder på att de där inlett ett djupare förhållande eller gemensamt planerat sexuella handlingar av den typ som åtalet avser. När de väl träffades drog de sig, efter att ha samtalat endast en förhållandevis kort stund, på Dan Nilssons initiativ undan från målsägandens kompis och inledde sexuella aktiviteter. Dessa aktiviteter har slutligen, utifrån vad som är utrett om sådana, i sina väsentliga delar haft en inriktning på att tillfredsställa Dan Nilsson där det är svårt att se någon ömsesidighet eller omsorg om målsäganden från hans sida.

Mot nu angiven bakgrund är brottet inte att anse som mindre allvarligt. Hovrätten finner därför, liksom tingsrätten, att Dan Nilsson under denna åtalspunkt ska dömas för våldtäkt mot barn.

Åtalspunkten 2 – Överträdelse av besöksförbud

Enligt Dan Nilsson skickade han blommorna och kortet som en födelsedagsövertäckning utan att inse att detta var förbjudet. Han hade nämligen tidigare fått beskedet att det var sådana kontakter som uppmanade till svar, såsom telefonsamtal och brev, som utgjorde överträdelser av besöksförbudet.

Dan Nilssons kontakt med den som besöksförbudet har avsett har varit obefogad och dessutom inte skett av en slump. Hans handlande är därför att bedöma som en överträdelse av besöksförbud som inte är ringa. Inte heller vad Dan Nilsson har anfört om att han inte insåg omfattningen av förbudet kan frita honom från ansvar. Dan Nilsson ska därför dömas för överträdelse av besöksförbud.

Åtalspunkten 3 – Vapenbrott

På de av tingsrätten anförda skälen finner hovrätten utrett att Dan Nilsson har gjort sig skyldig till vapenbrott i enlighet med åtalet. Inte heller detta brott är att bedöma som ringa.

Åtalspunkten 4 – Sexuellt ofredande

Den prövning hovrätten har gjort av bevisningen och av de rättsliga frågorna har lett till att hovrätten ansluter sig till tingsrättens bedömning även i fråga om att Dan Nilsson ska dömas för sexuellt ofredande.

Åtalspunkten 5 – Barnpornografibrott

Dan Nilsson har innehaft barnpornografiska bilder och filmer. Han har i hovrätten vidhållit att han inte har haft någon kännedom om materialet. Hans förklaring att det skulle vara någon annan som hemma hos honom har laddat ner bilderna och sparat dem på hans hårddisk utan hans vetskap är emellertid på de skäl som tingsrätten har angett så osannolik att den kan lämnas utan avseende.

Som en alternativ förklaring till innehavet har Dan Nilsson i hovrätten berättat: Bilderna och filmerna kan ha funnits nerladdade och sparade i datorn redan när han fick den av en vän i november eller december 2008. Han gjorde en manuell rensning på så vis att han gick igenom mapp för mapp och raderade allt utom musik och spel. Han skulle aldrig skriva ”download” med ett ”e” på slutet och är därför inte den som har skapat mapparna.

Dan Nilssons uppgift om att materialet funnits i datorn redan när han fick den motsägs av de uppgifter som Ove Kramer har lämnat. Av dem framgår att det undersökta

bildmaterialet har sparats till "sin nuvarande plats på hårddisken" vid flera tillfällen även efter december 2008 och då även så långt fram i tiden som den 29 augusti 2009. Dan Nilsson har hävdats att tidsangivelserna av någon anledning kan vara felaktiga. Genom promemorian och Over Kramers uppgifter framkommer emellertid också att "Last Shutdown Time", dvs. den tiden då datorn senast stängdes av innan den beslagtogs, var den 3 september 2009 kl. 03:14:34, vilket är cirka sju timmar innan beslaget faktiskt skedde. Detta talar tydligt för, precis som Ove Kramer har påpekat, att datuminställningen överensstämmer med den verkliga tiden. Redan mot bakgrund av det anförda framstår Dan Nilssons invändning som en ren efterhandskonstruktion.

Härtill kommer att det ter sig som uteslutet att någon för Dan Nilsson okänd person skulle ha justerat datorns tidsangivelser på sätt Dan Nilsson påstått, vilket Ove Kramer dessutom har bedömt som ett ganska komplicerat förfarande. Slutligen rimmar invändningen illa med att han när han fick datorn, enligt egen uppgift, gick igenom samtliga mappar utan att se materialet. I stället kan det vid en sammantagen bedömning av utredningen hållas för visst att Dan Nilsson har känt till att det barnpornografiska materialet har funnits i hans dator. Med dessa tillägg ansluter sig hovrätten till tingsrättens bedömningar i denna del.

Påföljdsfrågan

Den samlade brottsligheten har ett något lägre straffvärde än det av tingsrätten angivna. I övrigt delar hovrätten tingsrättens uppfattning i påföljdsfrågan.

Skadestandsfrågorna

När det gäller målsäganden A ansluter sig hovrätten till tingsrättens bedömning såvitt gäller storleken på kränkingsersättningen. I brist på närmare utredning om målsägandens psykiska och fysiska lidanden till följd av brottet bör emellertid ersättningen för sveda och värk inte bestämmas högre än vad som normalt utgår vid våldtäkt, nämligen 10 000 kr. Således ska målsäganden A tillerkännas sammanlagt 85 000 kr i skadestånd.

Enligt hovrätten svarar den kränkning som Dan Nilsson har utsatt målsäganden B för inte mot ett högre belopp än 10 000 kr. Inte heller hon har åberopat någon särskild utredning om sina besvär efter händelsen. Hon har emellertid genom sina egna uppgifter visat sig berättigad till en ersättning om 5 000 kr för sveda och värk. Sammanlagt ska hon alltså tillerkännas 15 000 kr i skadestånd.

Övriga frågor

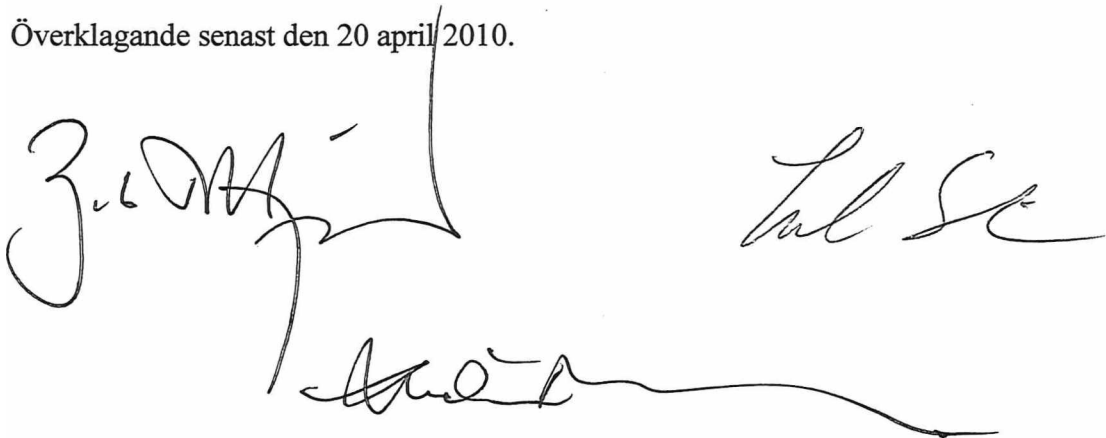
Yrkandet om förverkande av vapnet är lagligen grundat och ska bifallas.

Både datorn och modemmet har använts som hjälpmedel vid den brottslighet som Dan Nilsson har gjort sig skyldig till. Det skulle framstå som stötande om han återfick dessa föremål. Det föreligger därför särskilda skäl för att förverka även datorn och modemmet.

Dan Nilsson har begått brott – våldtäkt mot barn – för vilket det inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse två år. Det är inte uppenbart att skäl för häktning saknas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga C

Överklagande senast den 20 april 2010.

The image shows three handwritten signatures in black ink. The signature on the left is the most prominent and appears to be 'J. M.' with a large flourish. The signature in the middle is smaller and less legible. The signature on the right is 'L. S.' with a large flourish. A vertical line is drawn from the top of the signature on the left down to the signature in the middle.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Bob Nilsson Hjorth, Ingela Sundin och tf. hovrättsassessorn Linda Rasmussen (referent, skiljaktig) samt nämndemännen Egon Nilsson och Michael Rosenberg (skiljaktig).

Skiljaktig mening, se nästa sida

Avräkningsunderlag, se bilaga D

Skiljaktig mening: Tf hovrättsassessorn Linda Rasmussen, med vilken nämndemannen Michael Rosenberg instämmer, är skiljaktig i ansvarsfrågan såvitt gäller åtalpunkten 1 (våldtäkt mot barn) och påföljden och anför följande.

Lika med majoriteten finner jag utrett att Dan Nilsson har stuckit in sina fingrar i målsägandens underliv, vilket i sig är en sexuell handling som är att jämföra med samlag. Däremot anser jag inte det vara utrett att Dan Nilsson också har utfört en sexuell handling som är att bedöma som samlag. När det gäller att bestämma omfattningen av den åtalade gärningen finner jag, liksom tingsrätten, att det är Dan Nilssons uppgifter som ska ligga till grund för bedömningen. Frågan om han med sin penis berörde målsägandens kön när han förde den fram och tillbaka mellan hennes lår var aldrig uppe i förhöret med honom vid tingsrätten. Han har visserligen vid två polisförhör lämnat uppgifter som tyder på att hans kön har rört vid hennes, men detta är något som han vid tilläggsförhöret här i hovrätten har sagt sig vara osäker på. Uppgifter från polisförhör ska användas med försiktighet. Dessutom anser jag inte att uppgifterna från förundersökningen är tillräckligt tydliga för att mot Dan Nilssons nekande finna det utrett att han fört sin penis fram och tillbaka mellan målsägandens lår mot hennes kön. Det avslutande skedet är enligt mig alltså inte att bedöma som samlag, men däremot att jämföra med samlag.

Vidare finner jag precis som majoriteten att Dan Nilsson har känt till att målsäganden var under 15 år vid gärningstillfället och att samtliga rekvisit för brottet våldtäkt mot barn därmed är uppfyllda. Av skäl som anges nedan ska brottet emellertid anses som mindre allvarligt, dvs. sexuellt utnyttjande av barn. Vid bedömningen har, såvida inget annat anges, beaktats den tilltalades och målsägandens samstämmiga uppgifter samt förekommande vittnesutsagor, som det inte finns skäl att ifrågasätta.

I de fall då ett brott är indelat i olika svårhetsgrader gäller som en allmän princip att bedömningen av till vilken grad en gärning är att hänföra ska göras med beaktande av samtliga faktiska omständigheter vid brottet. I NJA 2006 s. 79 I och II ansågs brottet våldtäkt mot barn vara mindre allvarligt i båda fall. HD hänvisar där till att de faktiska omständigheter som särskilt framhålls i förarbetena när det gäller förutsättningarna för att bedöma en gärning som sexuellt utnyttjande av barn är målsägandens ålder och att den sexuella handlingen från dennes sida har varit frivillig. Förarbetenas uttalanden om att det vid övergrepp mot barn framstår som "främmande att laborera med begrepp som frivillighet och samtycke" och att "barn aldrig kan samtycka till sexuella handlingar" antar HD främst tar sikte på, förutom den rent legala betydelsen av den sexuella självbestämmandeåldern, sexuella övergrepp mot mindre barn. HD anför vidare att barnets frivillighet självfallet måste bedömas med hänsyn till barnets mognad och förmåga att inse innebörden av sitt handlande.

Till att börja med kan konstateras att målsäganden med sina 14 år och en månad vid gärningstillfället får anses ha uppnått en sådan ålder att denna i sig inte kan anses utgöra något hinder mot att beakta frivillighet att ha samlag eller en därmed jämförbar sexuell handling (jfr NJA 2006 s. 79 I och NJA 2006 s. 510). Det finns enligt mig inte anledning att utgå från något annat än att målsäganden vid tillfället var åldersadekvat.

Nästa fråga är om den sexuella handlingen, vilken alltså innefattar att Dan Nilsson har stuckit in sina fingrar i målsägandens underliv och därefter fört sin penis fram och tillbaka mellan hennes lår tills han har fått utlösning, har varit frivillig från målsägandens sida. Målsäganden själv har nekat till detta. Hon har emellertid också berättat att hon inte vid något tillfälle sa nej eller på annat sätt avvisade Dan Nilsson. Hon har till och med uppgett att hon inte tror att Dan Nilsson förstod att hon inte ville. Dan Nilsson å sin sida har uppgett att han uppfattade det som att hon var med på det hela. Liksom majoriteten har funnit har inget i utredningen framkommit som talar mot att Dan Nilsson uppfattade att målsäganden medverkade frivilligt. Redan målsägandens ålder och Dan Nilssons befogade uppfattning att målsäganden deltog frivilligt talar enligt mig för att bedöma gärningen som mindre allvarlig (jfr NJA 2006 s. 79 II). Till detta kommer följande.

Dan Nilsson och målsäganden hade kontakter med varandra under en månads tid innan de träffades och de utförde under denna tid via webbkamera sexuella handlingar eller handlingar med klar sexuell prägel inför varandra vid, enligt målsäganden, minst tre tillfällen. Båda var lika måna om att träffas på riktigt och när detta väl skedde tog de enligt målsägandens kompis emot varandra med pussar. Av kompisens uppgifter framgår också att Dan Nilsson och målsäganden var överens om att gå iväg tillsammans. Det finns ingen anledning att ifrågasätta Dan Nilssons uppgift om att de smekte och tog på varandra. Målsäganden har även själv berättat hur hon onanerade åt Dan Nilsson, gjorde ett uppehåll när tåget gick förbi och han hade dragit upp byxorna och därefter, när han återigen hade dragit ner sina byxor, fortsatte att onanera åt honom. Hon har uppgett att hon gjorde detta under sammanlagt ca fem minuter. Allt detta talar för att parterna i vart fall fram till dess att de sexuella handlingarna under åtalet inleddes har haft ett ömsesidigt intresse för varandra och någon form av relation som båda har velat gå vidare med. Vidare var enligt målsäganden Dan Nilsson trevlig och "ball". Han hade sagt åt henne att han var 16 eller 17 år, men hon trodde nog att han var 18 år då de träffades. Hennes uppfattning om Dan Nilsson och hans ålder kan således vara en fullt rimlig förklaring till varför hon var intresserad av honom. Med hänsyn härtill och till vad som i personutredningen har framkommit om Dan Nilssons bristande mognad har det enligt mig således inte varit fråga om en anmärkningsvärt stor åldersskillnad i realiteten. Enligt mig talar även det ovan anförda i lindrande riktning.

Vidare bör följande beaktas. Även om faktorer som våld, tvång och utnyttjande inte längre har någon betydelse för huruvida det är straffbart att ha samlag eller därmed jämförliga handlingar med ett barn under 15 år har sådana faktorer dock betydelse för bedömningen av till vilken grad ett visst brott är att hänföra och för bedömningen av brottslighetens straffvärde i det enskilda fallet. I det här fallet har det inte förekommit någon form av våld eller tvång. Målsäganden har visserligen sagt att hon inte vågade säga nej för att hon var rädd att Dan Nilsson skulle slå henne. Det är emellertid med hänsyn till vad som har framkommit om Dan Nilssons tillstånd och om platsen för deras möte svårt att se att det fanns någon större risk härför. Det går inte heller att bortse från att målsäganden inte har befunnit sig i en sådan utsatt situation, som t.ex. ensam med gärningsmannen i dennes bostad, att hon inte har kunnat lämna platsen eller på annat sätt avbryta händelseförloppet. Inte heller har den åtalade sexuella

handlingen varit av sådan överraskande karaktär eller så kortvarig att målsäganden inte har haft chans att på något sätt värja sig från den.

Det är vid en samlad bedömning av ovan nämnda faktiska omständigheter som jag alltså gör bedömningen att gärningen inte ska betraktas som ett så allvarligt slag som avsetts falla under bestämmelsen om våldtäkt mot barn och som ska bestraffas med minst två års fängelse. Dan Nilsson ska därför dömas för sexuellt utnyttjande av barn.

Med beaktande av innehållet i den sexuella handlingen, att den tidsmässigt var relativt utdragen, att målsäganden hade nästan ett år kvar till åldern för sexuellt självbestämmande, att Dan Nilsson var medveten om att hon var under 15 år och att det ändå förelåg en klar åldersskillnad mellan de två bedömer jag att straffvärdet för den gärningen uppgår till fängelse ett år. Den samlade brottslighetens straffvärde uppgår då till fängelse ett år och två månader. Brottslighetens art och höga straffvärde gör att en annan påföljd än fängelse är utesluten. Det finns inte anledning att avvika från straffvärdet vid straffmätningen. Således ska Dan Nilsson dömas till fängelse ett år och två månader.

Överröstad i angivna avseenden är jag i övrigt ense med majoriteten.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11
meddelad i
Malmö

Mål nr B 7962-09

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare

Kammaråklagare Lena Körner
Malmö åklagarkammare

Målsägande

Sekretess Sekretess

Målsägandebiträde:

Jur.kand. Karin Schånberg
Advokat Per Schånberg AB
Sandgatan 4 A
223 50 Lund

Tilltalad

DAN Rickard Mikael Nilsson Mårtensson, 860424-3918
Frihetsberövande: Häktad
Klörupsvägen 31 A
23151 Trelleborg

Offentlig försvarare:

Advokat Odd Johansson
Advokatbyrån Lundia HB
Carlskatan 12 A
211 20 Malmö

DOMSLUT

Begångna brott

1. Våldtäkt mot barn

2. Sexuellt ofredande

3. Barnpornografibrott

4. Vapenbrott

5. Överträdelse av besöksförbud

Lagrum

6 kap. 4 § 1 st. brottsbalken

6 kap. 10 § 1 st. brottsbalken

16 kap. 10a § 1 st. 1 p. brottsbalken

9 kap. 1 § 1 st. vapenlagen (1996:67)

24 § lagen (1988:688) om besöksförbud

Postadress
Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress
Kalendegatan 1

Telefon
040-35 30 00
E-post: malmo.tingsratt@dom.se

Telefax
040-611 43 10

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 14:00

Påföljd m.m.

Fängelse 2 år 4 månader

Andra lagrum som åberopas

34 kap 1 § 1 st 2 p brottsbalken

Skadestånd

1. Dan Nilsson Mårtensson ska utge skadestånd till målsägande A med 102 600 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 2 september 2009 till dess betalning sker.
2. Dan Nilsson Mårtensson ska utge skadestånd till målsägande B med 42 600 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 29 juli 2009 till dess betalning sker.

Förverkande och beslag

1. I beslag tagen pistol förklaras förverkad. Beslaget ska bestå. (POMA 2009-1200-BG6279).
2. I beslag tagen dator med modem förklaras förverkad. Beslaget ska bestå (POMA 2009-1200-BG10996).

Häktning m.m.

Dan Nilsson Mårtensson ska stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Med stöd av 43 kap. 5 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) förordnar tingsrätten att sekretessen enligt 35 kap. 12 § samma lag ska bestå beträffande uppgifter om målsägandens identitet samt uppgifter som kan leda till att identiteten klarläggs som förebringats vid förhandlingen inom stängda dörrar och som återfinns i bilaga till framställan om målsägandebiträde, förundersökningsprotokoll och digitalt upptagna ljud- och bildinspelningar av förhör vid huvudförhandlingen. Sekretessen ska enligt samma lagrum också bestå avseende de delar som rör Dan Nilsson Mårtenssons personliga förhållanden som föredragits inom stängda dörrar vid huvudförhandlingen samt de delar av förundersökningen som föredragits inom stängda dörrar vid huvudförhandlingen.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Odd Johansson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 102 180 kr. Av beloppet avser 57 522 kr arbete, 21 822 kr tidsspillan, 2 400 kr utlägg och 20 436 kr mervärdesskatt.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

2. Karin Schånberg tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 42 896 kr. Av beloppet avser 30 912 kr arbete, 3 045 kr tidspillan, 360 kr utlägg och 8 579 kr mervärdesskatt.
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet ska stanna på staten.
-

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden och av henne åberopad bevisning, se domsbilaga 1.

Målsäganden A sekreteress A, har biträtt åtalet och yrkat att tingsrätten ska förplikta Dan Nilsson Mårtensson att till henne utge skadestånd med 127 600 kr jämte ränta därå enligt 6 § räntelagen (1975:635) från och med den 2 september 2009 till dess betalning sker. Av yrkat belopp avser 100 000 kr ersättning för kränkning och 27 600 kr ersättning för sveda och värk.

Målsäganden B, sekreteress B, har biträtt åtalet och yrkat att tingsrätten ska förplikta Dan Nilsson Mårtensson att till henne utge skadestånd med 52 600 kr jämte ränta därå enligt 6 § räntelagen från och med den 29 juli 2009 till dess betalning sker. Av yrkat belopp avser 25 000 kr ersättning för kränkning och 27 600 kr ersättning för sveda och värk.

Dan Nilsson Mårtensson har med anledning av misstanke om brott som prövats genom denna dom varit berövad friheten såsom anhållen eller häktad sedan den 3 september 2009, se avräkningsunderlag, domsbilaga 2.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Åtalspunkt 1: Våldtäkt mot barn

Dan Nilsson Mårtensson har förnekat brott. Han har bestritt det enskilda anspråket och inte kunnat vitsorda något belopp som skäligt i och för sig.

På åklagarens begäran har förhör hållits med målsäganden A som därvid uppgett i huvudsak följande. Första gången hon kom i kontakt med Dan var tidigare i år då de chattade genom Bilddagboken på MSN. På Bilddagboken kan man lägga ut bilder på sig själv och skriva om sin dag. Hon har själv lagt ut flera bilder på sig själv. Bilderna är ansiktsbilder och spegelbilder som är tagna när hon var 13 år gammal. Vid ett tillfälle när hon och Dan chattade skrev hon att hon var 14 år gammal. Dan skrev då tillbaka att han var 16 år, men hon tyckte att han såg äldre ut i webbkameran. Detta var enda gången som de diskuterade hur gamla de var. Hon och Dan chattade nästan varje dag. Efter ett tag utvecklades chattandet och de pratade även om att de skulle träffas. Hon blev intresserad av Dan eftersom han verkade trevlig. Dan skrev vid ett tillfälle att han gillade henne mycket. Efter cirka en månad gick hon med på att träffa Dan. Hon vågade inte träffa honom till en början eftersom hon inte kände honom särskilt bra. Dan skrev att han inte ville att hennes kompisar skulle vara med när de skulle träffas, men hon själv ville gärna att en kompis skulle vara med. Den aktuella dagen var Dan i Malmö och hon smasade honom och frågade om han ville komma till Åkarp. De bestämde träff vid järnvägen och hon väntade tillsammans med en kamrat. När hon såg Dan gissade hon på att han var ungefär 18 år gammal. Dan hade skadat sin fot i en mopedolycka. Han haltade därför och hade ena foten i gips. Dan ville prata ensam med henne. Hon gick med honom för hon trodde att han verkade vara snäll. Hennes kompis fick dock inte följa med för Dan. Hon vet inte vart kompisens tog vägen när de gick iväg. Hon försökte inte heller ropa efter henne eller kontakta henne på något vis. Efter ett tag började Dan ta innanför hennes byxor. Hon blev rädd, men gjorde inget motstånd. Hon vågade inte eftersom Dan både var äldre och starkare. När Dan tog på henne i underlivet hade han flera fingrar inne i henne en stund. Han rörde på fingrarna. Det kändes konstigt och hon var både rädd och arg, men hon sade inget till honom. Efter ett tag ville Dan att de skulle flytta på sig, vilket de också gjorde. På den nya platsen satte de sig ned och pratade. Efter ett tag började Dan ta på henne igen. Han ville att hon skulle ta på hans könsorgan. Vid ett tillfälle förde han

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

även in sin penis i hennes underliv. Det gjorde ont. De var båda stående och hade hasat ned byxorna. Hennes ben var särade. Dan fick utlösning. Hon sade till Dan att hon snart hade lektion eftersom hon ville därifrån. Hon var tvungen att säga till honom tre gånger innan han släppte henne. Hon tror inte att Dan förstod att hon inte ville ha samlag med honom. Efter att Dan hade släppt henne gick de tysta tillsammans mot hennes cykel. Hon mötte kompisen på vägen men pratade inte med henne. Hon var arg på henne eftersom hon hade gått därifrån. Väl inne på skolan gick hon på toaletten och hon såg att hon hade blod i trosorna. När lektionen började var hon ledsen. Hennes lärare frågade vad som hade hänt, men hon vågade inte säga någonting. Hon pratade med kompisen under lektionen och berättade då att Dan hade våldtagit henne. Hon pratade även med en annan kompis. Hon berättade även för henne vad som hade hänt. När lektionen var slut träffade hon en speciallärare som frågade vad som hade hänt. Hon ville inte svara, men efter ett tag gick de in till lärarens rum. Då ringde hon sin mamma. När hon kom hem tog hon på sig en binda och ett par nya trosor. De gamla trosorna lämnades in på sjukhuset. Hon bytte inte binda. Under två dagars tid efter händelsen hade hon ont i underlivet. Hon har inte uppsökt någon läkare med anledning av detta. Hon har varit rädd efter händelsen och var borta från skolan några dagar. Hon har fortfarande mardrömmar ibland. I skolan har elever och kompisar pratat om händelsen, vilket hon upplevt som jobbigt.

Närmare hörd över åtalet har Dan Nilsson Mårtensson uppgett följande. Han och målsäganden A hade känt varandra cirka en månad innan de träffades. Den inledande kontakten togs på Bilddagboken. Målsäganden A verkade snäll, intressant och trevlig. De chattade om hur gamla de var. Han skrev då att han var 18 år eftersom en kompis hade sagt att det var lättare att träffa tjejer om man skrev så. Målsäganden A skrev att hon gick i skolan, men inte vilken skola eller klass. Efter ett tag fick han ett sms från henne om att lägga till henne som kontakt på MSN. Därefter ökade sms-kontakterna och de började också ringa till varandra. Utifrån hennes sätt att prata uppfattade han målsäganden A som ungefär 16 år gammal.

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

Målsäganden A sade även per telefon i början av deras kontakt att hon var 16 år gammal. Vid ett tillfälle på MSN hade de webbsex. De hade ännu inte träffat varandra när detta hände. Den aktuella dagen som de träffades skickade målsäganden A ett sms och frågade om de kunde träffas, eftersom hon hade rast. Han hade tidigare råkat ut för en mopedolycka och var lite osäker om han skulle kunna klara resan till Åkarp. Han körde från Trelleborg med moped. Han stannade till vid kiosken intill järnvägsstationen i Åkarp. Då fick han ett sms från målsäganden A där det stod att de var vid "stenarna" och att han skulle ta sig dit. Han körde dit och träffade målsäganden A och hennes kompis. De pratade och han rökte. De kysstes två gånger inför målsäganden A:s kompis. Efter en stund körde de över kullen. Målsäganden A satt bak på hans moped. Han ville se hur hon var när hon var ensam med honom. Kompisen stod ensam kvar vid hundrastpiasten. Han och målsäganden A kramades och pussades. Därefter gick de till en annan plats som var mer avsides. Även om han hade ont i foten kunde han gå. Mopeden stod kvar eftersom han helst inte ville köra på gräset, då han har varit med om olyckor på gräs förr. På platsen började de smeka varandra och han lade sin penis mellan hennes lår mot hennes kön och juckade mot henne. Målsäganden A onanerade även åt honom. Han fick utlösning på gräset. Han uppfattade inte att målsäganden A inte var med på den sexuella handlingen. Efter ett tag sade målsäganden A att hon var tvungen att gå tillbaka till skolan. Då var klockan mellan 11.30 och 11.45. Efter deras möte vid stationen pratade de om att de skulle träffas igen. Han vet inte varför hon nu i efterhand påstår att han skulle ha våldtagit henne. Han skulle inte kunnat genomföra ett samlag med målsäganden A, eftersom hans fot var gipsad. - Den chattlogg som avser målsäganden A:s ålder som åklagaren hänvisar till är inte hämtad från hans dator, utan målsäganden A:s. Han har vid tidigare tillfällen haft problem med att olika personer har missbrukat hans konto på MSN. Han vet inte vem som har loggat in på hans konto. Det typsnitt som används i chatten brukar han inte använda. Den dator som han har hemma hos sig är alltid påslagen och oläst. Eftersom han har stort socialt nätverk har det i snitt varit 5 - 6 personer hemma hos honom när han varit hemma. Han var inte hemma vid tillfället när chatten loggades. Det var samma dag

som han var med om sin mopedolycka, vilken inträffade klockan 01.30 den 12 augusti 2009. Han kom till sjukhuset samma natt, dvs. den 12 augusti 2009. Han var inte hemma på eftermiddagen dagen före olyckan. Han var på ärende i Malmö och Svedala och körde hemifrån strax efter lunch.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Anna Nilsson, som uppgett följande. Hon känner målsäganden A och går i samma klass som henne. De träffas i skolan varje dag och på fritiden cirka tre gånger i veckan. Ibland pratar de om killar. De brukar även chatta med killar på nätet. Den aktuella dagen träffade hon målsäganden A, som var ledsen och grät. Hon har aldrig tidigare sett målsäganden A agera som hon gjorde den dagen. Hon försökte prata med målsäganden A på lektionen, men hon ville inte prata. Hennes lärare frågade vad som hade hänt, men målsäganden A vågade inte berätta något. Efter skolan skulle de hem var för sig, men målsäganden A:s mamma inte var hemma och de gick därför hem till henne. Målsäganden A tog av sig sina byxor för hon ville inte ha dem på sig. Hon fick då låna ett par byxor av henne. Därefter berättade målsäganden A vad som hade hänt. Hon sade då att hon och en kompis hade träffat en kille vid en hundrastgård, varefter målsäganden A och killen hade gått iväg till en annan plats. Där hade killen dragit ned hennes byxor våldtagit henne. Målsäganden A använde termen "våldtagit". Som hon uppfattade det hade målsäganden A och killen haft sex mot hennes vilja. Målsäganden A sade att hon hade varit jätterädd och inte vågat gå därifrån. Målsäganden A sade att det hade gjort ont och att det gjorde ont när hon satt ned. Daniel eller Dan, som killen heter, hade dagen före sagt till målsäganden A att han skulle hoppa framför tåget om hon inte kom och mötte honom. Detta hörde hon själv honom säga eftersom målsäganden A hade högtalartelefon på när hon pratade med honom. Han sade det i ett besviket tonläge. Målsäganden A hade pratat om Dan tidigare och då sagt att han var 16 år gammal. Efter händelsen fick hon höra av målsäganden A att hon hade berättat för Dan när de chattat på MSN att hon var 14 år. Målsäganden A har inte varit sig själv efter det inträffade. Målsäganden A har berättat för henne att hon varit rädd på kvällarna.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Dagny Johansson, som därvid under ed uppgett följande. Hon arbetar som specialpedagog. Den aktuella dagen såg hon att eleverna i en klass var väldigt upprörda, varför hon stannade till. Hon såg att målsäganden A var helt förtvivlad. Hon frågade en annan flicka vad som hade hänt. Hon svarade att målsäganden A hade varit hemma och kommit för sent till lektionen. Hon försökte prata med målsäganden A, men hon ville inte prata vid tillfället. Hon stannade kvar och många andra ville också veta vad som hade hänt. Målsäganden A gick tillsammans med två kamrater och pratade enskilt. Efter ett tag kom de in på hennes kontor och målsäganden A berättade om vad som hade hänt för kamraterna. Hon uppfattade bara fragment av vad som sades.

På åklagarens begäran har vittnesförhör hållits med Ronja Rosenlund, som uppgett följande. Hon och målsäganden A är kompisar sedan femte klass. De umgås både hemma och i skolan. När hon och målsäganden A umgås brukar de chatta och prata om killar. Målsäganden A har berättat för henne att hon har chattat med några killar. Killen som de träffade i Åkarp hade målsäganden A både chattat med, skickat sms och ringt. Även hon själv har chattat med killen. De chattade då om en radiokanal. De diskuterade inte hur gamla de var eller om var de gick i skolan. Målsäganden A berättade för henne att hon hade frågat hur gammal killen var och att han hade då svarat att han var 16 år. Målsäganden A hade själv svarat att hon var 14 år. När de skulle träffa killen sade hon till målsäganden A att hon ville vara med, eftersom det inte är bra att träffa okända människor ensam. De mötte killen vid hundrastplatsen. Målsäganden A och killen rökte och pussades. Därefter körde målsäganden A och killen iväg på hans moped. Hon själv satte sig vid tågstationen och väntade. Eftersom målsäganden A inte gjorde något motstånd trodde hon att allt verkade lugnt. Målsäganden A sade inget speciellt när hon gick iväg med Dan och hon verkade inte rädd. Hon kunde se dem när de gick över kullen, men inte därefter. Hon gick inte dit eftersom hon inte ville förstöra någonting. De var borta i ca tjugo minuter. Mellan henne och dem var det en stor gräsmatta och några träd. När

målsäganden A kom tillbaka såg hon ut att må bra. De sade inget till varandra utan tog bara sina cyklar och började gå mot skolan. Väl på skolan gick de först in på lektionen, men efter ett tag bad målsäganden A att hon skulle följa med ut. Utanför klassrummet berättade målsäganden A att hon hade blivit våldtagen. Målsäganden A grät. Efter ett tag anslöt några andra kamrater från klassen och målsäganden A berättade även för dem vad som hade hänt. Målsäganden A sade att hon inte hade försökt ta sig därifrån eftersom hon var rädd att killen då skulle slå henne. På toaletten visade målsäganden A att hon hade lite blod i trosorna och hon sade att det gjorde ont mellan benen. Målsäganden A har mestadels varit som vanligt efter händelsen även om det har märkts på henne att hon tyckt att det varit jobbigt att prata om händelsen.

Tingsrättens bedömning

I målet bör inledningsvis göras vissa anmärkningar beträffande bevisvärdering i mål om sexualbrott. Bevisningen i den här typen av mål utgörs oftast huvudsakligen av målsägandens berättelse. I de flesta fall förekommer inte någon stödbevisning som består i vittnen har sett det inträffade eller varit på platsen när brottet begåtts. I allmänhet förekommer dock oftast förhör med andra personer, som till exempel anhöriga, kamrater, grannar eller lärare som uttalar sig om målsägandens uppträdande och reaktioner under eller efter den tid som åtalet avser. Av det nu sagda följer att det i de allra flesta fall vid bedömningen av åtal för sexualbrott är av avgörande betydelse om målsägandens uppgifter kan godtas eller inte. Det här aktuella åtalet skiljer sig emellertid i vissa avseenden vad gäller den nu beskrivna problematiken från andra sexualmål, eftersom det vid en genomgång av målsäganden A:s och Dan Nilsson Mårtenssons uppgifter kan konstateras att de i stora delar är samstämmiga beträffande händelseförloppet. De har båda så gott som identiskt beskrivit hur de träffades den aktuella dagen och att de gick iväg tillsammans från målsäganden A:s kamrat. De har därefter båda beskrivit hur de haft fysisk kontakt som avslutats med att de båda stående på ett undanskymt ställe

haft nedknäppta byxor och att Dan Nilsson Mårtensson haft sitt könsorgan mot målsäganden A:s. Målsäganden A har dock därefter beskrivit att Dan Nilsson Mårtensson genomfört samlag med henne genom att föra in sin penis i hennes slida och att han fått utlösning. Till följd av penetrationen ska målsäganden A:s trosor, enligt hennes egna uppgifter som också stöds av vad ett av vittnena berättat, fläckats av blod. Dan Nilsson Mårtensson har å sin sida beskrivit att han fört sin penis fram och tillbaka mellan målsäganden A lår mot hennes kön och att han fått utlösning i gräset. Av den tekniska utredningen, genomförd av Statens kriminaltekniska laboratorium, framgår att det vid en analys av målsäganden A:s trosor inte påträffats några spår av blod. De förfarandena som målsäganden A och Dan Nilsson Mårtensson beskrivit måste trots detta anses som mycket likartade. Med beaktande av vad som framkommit vid den tekniska undersökningen bör dock Dan Nilsson Mårtenssons uppgifter om genomförandet av den åtalade handlingen ligga till grund för bedömningen. Oavsett detta har han emellertid utfört en handling som, om också övriga omständigheter som påståtts av åklagaren är för handen, konstituerar ansvar för våldtäkt av barn.

Dan Nilsson Mårtensson har anfört att han varken insåg eller hade skälig anledning anta att målsäganden A var under femton år. Av de chattloggar som åklagaren åberopat framgår att målsäganden A vid ett tillfälle skrivit att hon var 14 år gammal. Dan Nilsson Mårtensson har emellertid förklarat chattloggens innehåll med att hans MSN adress kan ha använts av någon för honom främmande person. Han har dock inte närmare kunnat beskriva omständigheterna kring hur det ska ha gått till eller om eller hur han upptäckt att så varit fallet. Han har inte heller närmare kunnat konkret beskriva om eller hur någon olovligen använt hans MSN adress vid något tidigare eller senare tillfälle. Därtill kommer att det i den aktuella chattloggen skickats ett fotografi av Dan Nilsson Mårtensson till målsäganden A. Dan Nilsson Mårtenssons förklaring till innehållet i den mycket begränsade chattloggen framstår som osannolik och ska lämnas utan avseende. Genom vad som framgår av chattloggen är utrett att Dan Nilsson Mårtensson haft vetskap om att målsäganden A

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

var under femton år vid gärningstillfället. Mot bakgrund av vad som framkommit om de handlingar som han utfört är därmed styrkt att han förfarit på sätt åklagaren gjort gällande. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren angett.

Åtalspunkt 2: Överträdelse av besöksförbud

Dan Nilsson Mårtensson har vitsordat de faktiska omständigheterna, men bestritt ansvar eftersom handlingen inte omfattades av besöksförbudet och han i vart fall inte insåg att åtgärden omfattades av förbudet.

Tingsrätten gör följande bedömning

Besöksförbud innebär i normalfallet förbud för någon att besöka eller på annat sätt ta kontakt med en annan person eller att följa efter denne eller denna. Ett sådant generellt kontaktförbud omfattar till en början givetvis ett förbud att personligen söka upp den som förbudet avser att skydda, men även att ta kontakt t.ex. per telefon eller brev eller genom bud. Av förarbetena till bestämmelserna om besöksförbud framgår att även kontakter av annat slag kan falla in under ett generellt kontaktförbud. Att skicka blommor med tillhörande kort är enligt rättens mening att ta kontakt med någon på ett sätt som omfattas av ett sådant förbud.

Dan Nilsson Mårtensson har vidgått att han skickat blommor till målsäganden, men invänt att det varit fråga om en handling som han inte insett omfattades av det utfärdade besöksförbudet. Med hänsyn till handlingens karaktär och det sammanhang i vilket blommorna skickades till målsäganden anser dock rätten det utrett att han i vart fall visat likgiltighet inför sitt handlande på sådant sätt att han får anses ha handlat uppsåtligen. Han har således handlat på sätt som innebär att han överträtt besöksförbudet. Åtalet är således styrkt. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren gjort gällande.

Åtalspunkt 3: Vapenbrott

Dan Nilsson Mårtensson har vitsordat att han innehaft vapnet, men bestritt ansvar på den grunden att han fått uppgift att det inte krävdes licens för det aktuella vapnet. Han har bestritt det särskilda yrkandet.

Tingsrätten gör följande bedömning

I målet är utrett att Dan Nilsson Mårtensson innehaft det aktuella vapnet. Han har vid tingsrätten ändrat de uppgifter som han lämnat tidigare och förklarat att han köpt vapnet hos en väl etablerad försäljare som upplyst honom om att han inte behövde licens för vapnet. Att Dan Nilsson Mårtensson skulle fått sådana uppgifter från en försäljare som väl kände till vilka regler som gäller för vapeninnehav och som yrkesmässigt hanterar den sortens vapen framstår dock som osannolikt. Genom vad som framgått i målet är därmed utrett att Dan Nilsson Mårtensson innehaft ett vapen utan att vara berättigad till det. Åtalet är således styrkt. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren gjort gällande.

Det särskilda yrkandet är lagligen grundat och ska bifallas.

Åtalspunkt 4: Sexuellt ofredande

Dan Nilsson Mårtensson har förnekat brott

Tingsrätten gör följande bedömning

I målet är utrett att målsäganden B och Dan Nilsson Mårtensson den aktuella dagen åkte tillsammans från Malmö till Landskrona och att också Maria Nilsson var med i bilen. Det har vidare av vad de som hörts berättat framgått att Dan Nilsson Mårtensson körde bilen, att målsäganden B satt bredvid honom i framsätet och att

Maria Nilsson satt i bilens baksäte. Målsäganden B har berättat att Dan Nilsson Mårtensson under färden förde ned sin hand i hennes byxor och att han höll den där. Hon har vidare berättat att hon blev mycket rädd och att hon genom att skicka sms till Maria Nilsson försökte förmå henne att få Dan Nilsson Mårtensson att ta bort handen. Dan Nilsson Mårtensson har emellertid tillbakavisat uppgifterna. Målsäganden B:s uppgifter vinner dock stöd av vad Maria Nilsson berättat. Av vad som framkommit i målet har framgått att målsäganden B och Maria Nilsson är mycket nära vänner. De uppgifter som de lämnat har dock varit såväl detaljerade som logiska och har beskrivit händelseförlopp som framstår som självupplevda. Med hänsyn härtill anser tingsrätten att deras uppgifter ska ligga till grund för bedömningen i målet. Därigenom är utrett att Dan Nilsson Mårtensson handlat på sätt åklagaren påstått. Åtalet är således styrkt. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren angett.

Åtalspunkt 5: Barnpornografibrott

Dan Nilsson Mårtensson har förnekat brott och bestritt det särskilda yrkandet.

En del av det barnpornografiska materialet har förevisats vid huvudförhandlingen av inspektören Ove Kramer.

Tingsrätten gör följande bedömning

I målet är utrett att det i Dan Nilsson Mårtenssons dator påträffats 32 bilder och 15 filmer med barnpornografi. Dan Nilsson Mårtensson har vidgått att materialet funnits i hans dator, men invänt att han inte haft någon kännedom om det. Enligt hans uppgifter har hans dator varit tillgänglig för ett antal personer som varit på besök i hans lägenhet vid olika tidpunkter. Han har enligt egna uppgifter dessutom inte haft något lösenord till datorn, varför den kunde användas av dem som vistades där. Beträffande innehavet av barnpornografin har upplysts av Ove Kramer att

bilderna och filerna sparats ned på hårddisken och att de var sorterade i olika mappar efter innehåll. Enligt vad Ove Kramer uppgett har de åtgärderna varit tidsödande och krävt arbete. Till följd av hur materialet sparats i datorn framstår det för rätten som osannolikt att en utomstående person laddat ned och organiserat materialet på sätt skett. Detta särskilt med hänsyn till att Dan Nilsson Mårtensson själv uppgett att han inte uppmärksammat att någon skulle ha använt datorn på det sättet eller i den omfattningen. Dan Nilsson Mårtenssons förklaring kan därför lämnas utan avseende. Eftersom han således innehaft barnpornografi i sin dator är åtalet styrkt. Gärningen är att bedöma på sätt åklagaren angett.

Det särskilda yrkandet är lagligen grundat och ska bifallas.

Skadeståndsfrågan

Målsäganden A har, vilket framgår av vad som anmärkts inledningsvis under Yrkanden m.m., yrkat ersättning för kränkning med 100 000 kr och ersättning för sveda och värk med 27 600 kr. Vad först gäller yrkandet om ersättning för kränkning kan konstateras att det brott som målsäganden A utsatts för varit av sådan karaktär att det inneburit en omfattande kränkning av hennes integritet. Av den praxis som finns på området vad avser ersättning för kränkning framgår dock att det yrkade beloppet ligger över vad som vanligtvis brukar dömas ut i den här aktuella typen av mål. Tingsrätten bestämmer därför ersättningen för kränkning till 75 000 kr. Yrkad ersättning för sveda och värk framstår dock som skälig, varför yrkandet i den delen ska bifallas.

Målsäganden B har, vilket framgår av vad som anmärkts inledningsvis under Yrkanden m.m., yrkat ersättning för kränkning med 25 000 kr och ersättning för sveda och värk med 27 600 kr. Även målsäganden B har genom Dan Nilsson Mårtenssons handlande utsatts för brott som kränkt hennes integritet. Den yrkade

ersättningen i den delen är dock med hänsyn till vad som gäller i praxis för likartade fall något för hög. Tingsrätten bestämmer därför ersättningen för kränkning till 15 000 kr. Vad gäller yrkad ersättning för sveda och värk har vid förhandlingen framkommit att Målsäganden B mått mycket dåligt till följd av gärningen och att detta fått konsekvenser för henne som påverkar ersättning för sveda och värk. Mot bakgrund av vad hon berättat anser rätten yrkad ersättning i den delen som skälig.

Påföljdsfrågan

Dan Nilsson Mårtensson förekommer under ett avsnitt i belastningsregistret. Han dömdes den 9 februari 2009 för misshandel till skyddstillsyn.

Ett rättspsykiatriskt utlåtande har inhämtats i målet. I utlåtandet har den ansvarige undersökningsläkaren gjort bedömningen att Dan Nilsson Mårtensson inte har begått de åtalade gärningarna under påverkan av en allvarlig psykisk störning och att han inte heller vid tiden för undersökningen led av en sådan störning.

Den brottslighet som Dan Nilsson Mårtensson gjort sig skyldig till har enligt tingsrättens mening ett straffvärde som motsvarar två år och fyra månaders fängelse. Enligt det rättspsykiatriska utlåtandet har Dan Nilsson Mårtensson vissa personlighetsmässiga särdrag som bland annat innebär att han inte kan kontrollera aggressivitet och att han har en låg impuls kontroll. Tingsrätten anser emellertid inte att dessa särdrag i förevarande fall utgör förmildrande omständigheter som ska betraktas vid bedömningen av straffvärdet. Påföljden för den samlade brottsligheten ska därför bestämmas till två år och fyra månader.

Häktning

Det finns risk för att Dan Nilsson Mårtensson gör sig skyldig till fortsatt brottslighet. Det är för brottet våldtäkt av barn inte föreskrivet lindrigare straff än

MALMÖ TINGSRÄTT
Avdelning 4
Enhet 48

DOM
2010-01-11

B 7962-09

fängelse i två år och det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas. Han ska därför – och eftersom skälen för häktning överväger det intrång eller men i övrigt som åtgärden innebär för honom – stanna kvar i häktet till dess domen i ansvarsdelen vunnit laga kraft mot honom.

Övrigt

Eftersom fängelse ingår i straffskalan för brott som Dan Nilsson Mårtensson nu döms för ska han betala föreskriven avgift till brottsofferfonden.

Kostnaderna i målet ska stanna på staten.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se (DV 400)

Överklagande ställs till Hovrätten över Skåne och Blekinge och ges in till tingsrätten senast den 1 februari 2010.

Monica Nebelius

I avgörandet har deltagit rådmannen Monica Nebelius samt nämndemännen Gharib Aly, Jessica Ohlin och Henrik Persson. Enhälligt.

Vittnesförhör med Anna Nilsson (fup s 82-84) angående hennes iakttagelser till styrkande att målsäganden berättat att hon blivit utsatt för övergrepp samt att målsäganden varit mycket ledsen och förkrossad

Vittnesförhör med Ronja Rosenlund (fup s 87-89) angående hennes iakttagelser till styrkande att målsäganden och den tilltalade varit borta en längre stund, att målsäganden varit ledsen när hon kom tillbaka till skolan samt att målsäganden därefter berättat att hon blivit utsatt för övergrepp

Vittnesförhör med Dagny Johansson (fup s 90-92) angående hennes iakttagelser till styrkande att hon förstått att målsäganden varit utsatt för något allvarligt då hon grät och var mycket uppriven och pratade med sina väninnor på skolan

Skriftlig bevisning

Undersökningsprotkoll (fup s 28-30) angående chattloggar mm till styrkande att målsäganden uppgivit sin ålder för den tilltalade

Skiss jämte fotografier (fup s 33-45)

2 ÖVERTRÄDELSE AV BESÖKSFÖRBUD (K 79073-09)

Målsägande

Victoria Johansson

Gärning

Nilsson Mårtensson har den 26 maj 2009 i Hörby kommun kontaktat Johansson genom att skicka blommor till henne. Därigenom har han brutit det besöksförbud som han delgavs den 23 februari 2009 att gälla under tiden 090220 – 090819.

Lagrum

24 § lagen (1988:688) om besöksförbud

Bevisning

Förhör med Nilsson Mårtensson (erkännande)

PM samt faktura (fup s 4-5)

3 VAPENBROTT, (K 74149-09)

Nilsson Mårtensson har den 20 maj 2009 i Kristianstad uppsåtligen innehaft en pistol utan att ha rätt till det.

Lagrum

9 kap 1 § vapenlagen (1996:67)

Särskilt yrkande

I beslag tagen pistol yrkas förverkad (2009-1200-BG6279)

Bevisning

Förhör med Nilsson Mårtensson (förnekar)

Undersökningsprotokoll (Bilaga)

4 SEXUELLT OFREDANDE (K 118329-09)

Målsägande

☞ Se sekretessbelagd handling

Gärning

Nilsson Mårtensson har den 29 juli 2009 i Landskrona ofredat målsäganden på ett sätt som var ägnat att kränka hennes sexuella integritet genom att beröra hennes underliv.

Lagrum

6 kap 10 § 2 st brottsbalken

Bevisning

Förhör med Nilsson Mårtensson (förnekar)

Målsägandeförhör

Vittnesförhör med Maria Nilsson (fup s 119-120) angående hennes iakttagelser till styrkande att den tilltalade har berört målsäganden i hennes underliv samt att målsäganden skickat sms vid tillfället till vittnet och i meddelandet samt efter händelsen berättat att hon varit rädd för den tilltalade

5 BARNPORNOGRAFI (K 153029-09)

Nilsson Mårtensson har den 4 september 2009 på Fredsgatan i Trelleborg i sin dator innehaft 32 bilder och 15 filmer med barnpornografi.

Lagrum

16 kap 10 a § brottsbalken

1 bilag tagen dator med ~~innehåll~~ innehåll med barnpornografi
2009-12-06 - Bk 1099b

Bevisning

Förhör med Nilsson Mårtensson (förmekar)

Granskningsprotokoll (fup 104-108)

Förevisning av materialet av granskaren inspektör Ove Kramer

Tilläggs
s. 104-108
s. 104-108

Handläggning

Beräknad tidsåtgång för förhandlingen ca 6 timmar

Lh

Lena Körner

MALMÖ TINGSRÄTT

AVRÄKNINGSUNDERLAG

Avdelning 4

2010-01-11

Mål nr B 7962-09

Enhet 48

Malmö

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 860424-3918	Datum för dom/beslut 2010-01-11
Efternamn Nilsson Mårtensson	Förnamn DAN Rickard Mikael

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

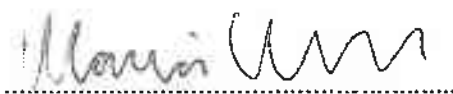
Datum	Datum
2009-09-03	

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Underskrift

Postadress
Box 265
201 22 Malmö

Besöksadress
Kalendegatan 1

Telefon
040-35 30 00
E-post: malmo.tingsratt@dom.se

Telefax
040-611 43 10

Expeditionstid
måndag - fredag
09:00 - 14:00

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelseid 860424-3918	Datum för dom/beslut 2010-03-23
Efternamn Nilsson Mårtensson	Förmann DAN Rickard Mikael

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum 2009-09-03	Datum Pågår fortfarande
---------------------	----------------------------

Särskild anteckning

- Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos Kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till Kriminalvården m.fl. myndigheter

- Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Linda Rasmussen

Dok.Id 120344

Postadress
Box 846
201 80 Malmö

Besöksadress
Hovrättstorget 1

Telefon
040-35 57 00

E-post: hovratten.skaneblekinge@dom.se
www.hovrattenskanablekinge.domstol.se

Telefax
040-783 11

Expeditionstid
måndag -- fredag
08:00-16:00